

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg talte ikke om fysisk alder. Jeg talte om noget, der ligger hr. Preben Møller Hansen så fjernt som åndelig modenhed. Det var dér, jeg sammenlignede hr. Preben Møller Hansen med en toårig:

Når vi går over til den problemstilling, hr. Preben Møller Hansen går ind på, står han for det første her og siger, at det er en kendsgerning, at vi fra 1988 – hvor ingen kender EF's budget eller regnskab – bliver nettobidragyder med 1,3 mia. kr. Ingen tal peger i den retning. Alle tal peger på, ligegyldigt hvor snævert man opgør det, at i hvert fald i 1988 er vi en væsentlig nettomodtager fra EF.

Og »vi« er først og fremmest de socialt svagt stillede i Danmark, for de eksempler, hr. Preben Møller Hansen nævnte, har EF ingen skyld i. EF lindrer skaden ved, at vi har en uduelig industriminister, vi har en uduelig landbrugsminister, vi har en uduelig fiskeriminister, som i kraft af, at de dog trods alt bliver holdt lidt i ørerne af EF, sikrer ordentlige sociale forhold i Danmark.

Det er ganske klart, at det navnlig er de svagt stillede i Danmark, der kan være lykkelige for, at vi i hvert tilfælde får modvirket den uduelighed, der er i den danske ledelse, til at de bliver holdt i ørerne af Den Tyske Forbundsbank, og hvem der nu ellers gør det, til at sikre, at vi får langt, langt bedre tilstande for de socialt svage. De kapitalister, som hr. Preben Møller Hansen i virkeligheden repræsenterer, ville nok svømme ovenpå under alle omstændigheder, hvad enten vi var i EF eller ej. Opretholdelsen af et bare nogenlunde socialt sikkerhedsnet i Danmark forudsætter, at vi får den hjælp fra støttepædagogen i EF, som vi modtager.

Derfor er hr. Preben Møller Hansens popbebringninger fuldstændig ude af kontakt med realiteterne om, hvilken betydning EF har, for at vi dog kan opretholde et nogenlunde liv i Danmark på trods af de tåbeligheder, som regering og Folketing begår i dette land.

Glønborg (KRF):

De første tre direktivforslag har efter Kristeligt Folkepartis opfattelse gode intentioner. Så vidt jeg kan bedømme, er de meget relevante for gennemførelsen af det indre marked i EF.

Angående den konkrete udformning af forslagene finder jeg det positivt, at der i alt væsentligt er tale om rammebestemmelser, som sikrer den fornødne fleksibilitet i de berørte parterers anvendelse af bestemmelserne.

Jeg finder det også meget positivt, at direktiverne lægger vægt på et snævert samarbejde mellem de berørte parter og Kommissionen, sådan at de relevante justeringer kan foretages, efterhånden som man indhøster erfaringer fra den praktiske anvendelse af direktiverne.

Direktiverne er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked, bl.a. gennem afskaffelse af de mange tekniske handelshindringer. Det har vi altid været meget positive over for, bl.a. af hensyn til mulighederne for en lettere samhandel mellem EF-landene. Som vi alle ved, findes der daglig groteske eksempler på bureaukratiske hindringer for samhandelen i Fællesskabet, netop begrundet i et utal af tekniske handelshindringer. Det vil uden tvivl være en stor fordel for dansk erhvervsliv, først og fremmest eksportsektoren, at få fjernet alle disse handelshindringer.

Man kan være lidt betænkelig med hensyn til Kommissionens tidsplan, for der er lidt over 300 direktivforslag, som skal sikre åbningen af det indre marked, og de skal efter planen være vedtaget og bragt i anvendelse inden udgangen af 1992. Hidtil har der været fremlagt ca. 200 direktivforslag for Rådet, men indtil nu er der kun færdigbehandlet ca. 70 af dem, så man kan nok spørge, om Kommissionens tidsplan er lidt for ambitiøs.

Nogle af direktiverne vil vi også helst være fri for, men de tre, vi taler om her, regner Kristeligt Folkeparti til de nyttige.

Jeg kan ikke dy mig for en enkelt bemærkning til hr. Glistrups beskrivelse af indholdet af direktivet om byggeprodukter. Jeg synes, at den beskrivelse bærer større præg af hr. Glistrups fantasi end af en nøgtern gennemlæsning af direktivforslaget. Kristeligt Folkeparti ser netop dette direktiv som udtryk for konstruktiv og praktisk tænkning.

Jeg vil gerne til slut bemærke, at det ville gavne den saglige debat om EF-forhold, hvis man undlod at benytte enhver anledning til at diskutere, om vi skal være med i EF eller ej. Personlig har jeg i sin tid stemt imod, men erkender, at nu er vi der, og så må vi få det bedste og mest praktiske ud af det. Lad os da så diskutere de fore-